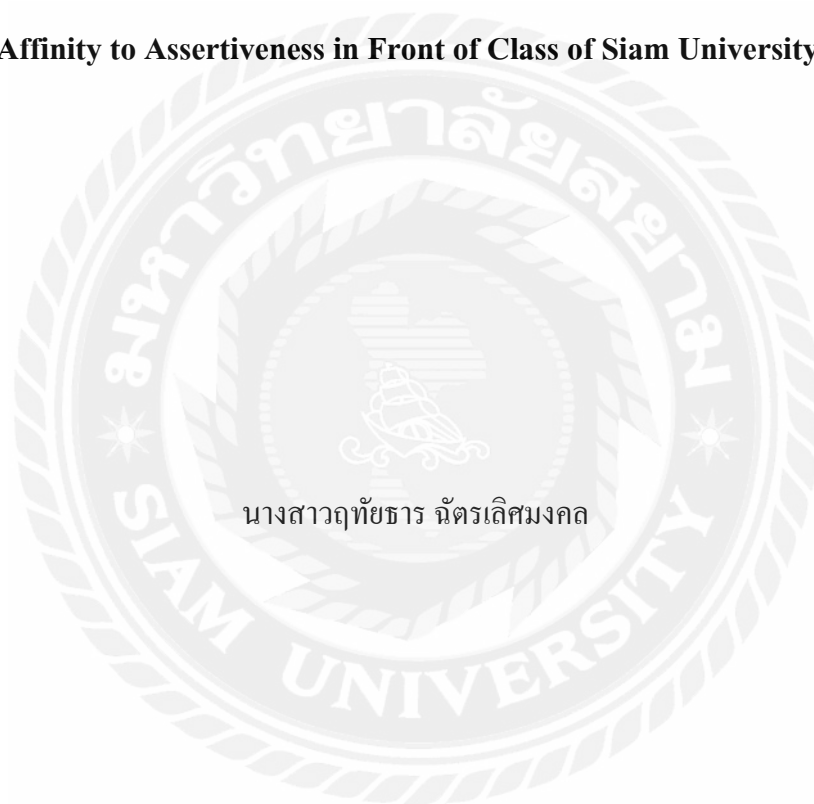

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

Factors Affinity to Assertiveness in Front of Class of Siam University Students

นางสาวอุทัยธาร นัตรีเลิศมงคล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2563

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยสยาม

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสยาม

โดย : นางสาว ฤทัยธาร ฉัตรเลิศมงคล

ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเอก : การจัดการทั่วไป

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. ธีติมา ปิยะศิริศิลป์

(ดร. ธีติมา ปิยะศิริศิลป์)

16 / เมษายน / 2564

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ศึกษาแนวทางในการพัฒนาการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 252 คน วิเคราะห์ผลด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ T-test, F-test และ Multiple Regression

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.56 อายุเฉลี่ย 22.95 ปี จบชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ 69.84 หลักสูตรภาษาไทย ร้อยละ 90.48 รายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001 – 20,000 ร้อยละ 47.62 ปัจจุบันศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 87.70 ระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนมี ผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก ปัจจัยสนับสนุนมีอิทธิพลต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ความกล้าแสดงออก, นำเสนอ, นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

Abstract

Title : Factors Affinity to Assertiveness for Presentations of Siam University Students

By : Miss Ruethaithan Chatlertmongkon

Degree : Master of Business Administration

Major Field : General Management

Thesis Advisor : Dr. Teetima Piyasirisilp

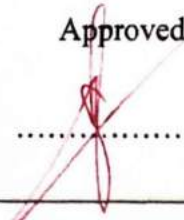
(Dr. Teetima Piyasirisilp)

16 / April / 2021

This study aimed to study the level of self-expression for Presentations, to study personal factors, internal factors, external factors and supporting factors affecting the self-expression for Presentations of Siam University students, and finally to study the pathway to development courage to show for Presentations for Siam University students. Data were collected by using questionnaires in a sample of 252 people. The results were analyzed by statistical distribution of frequency, percentage, mean and standard deviation and t-test, F-test and Multiple Regression.

The results showed that the majority of the study participants were male (55.56%), average age 22.95 years, graduated from government school (69.84), Thai language course (90.48), average monthly income 10,001-20,000 (47.62%), and the current level of education is undergraduate (87.70%). The results of assertiveness for Presentations of Siam University students found that the overall level of self-expression for Presentations had a low average score. Internal factors, external factors, and overall supporting factors had a high average score. The results of hypothesis testing showed that personal factors, internal factors, external factors, supporting factors significantly influenced the self-expression for presentations of Siam University student at 0.05.

Keywords : Assertiveness, Presentations, Siam University Students

Approved by

 .....

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี จาก ดร. ธิติมา ปิยะศิริศิลป์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมาตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรทุกท่านที่ให้ความกรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันมีค่ายิ่ง และกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำ การค้นคว้าอิสระฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีขอขอบพระคุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัวและเพื่อนๆร่วมหลักสูตร ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอระลึกถึง ผู้ที่เป็นเจ้าของแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่ผู้วิจัยนำมาอ้างอิงในการทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ไว้ในโอกาสนี้ด้วย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังว่าผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง บัณฑิตที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก ได้เป็นอย่างดีสืบไป

นางสาวฤทัยธาร นัตรเลิศมงคล

เมษายน 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญ.....	(4)
สารบัญตาราง.....	(6)
สารบัญรูปภาพ.....	(8)
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามงานวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิด.....	3
1.4 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	5
1.5 สมมติฐานงานวิจัย.....	5
1.6 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่	
2. ความหมาย ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการกล้าแสดงออก.....	8
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่

3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	19
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	19
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	20
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	22

บทที่

4. ผลการศึกษา.....	24
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	24
4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม.....	27
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก.....	28
4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก.....	29
4.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก.....	30
4.6 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม.....	31

บทที่

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	44
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	44
5.2 อภิปรายผล.....	45
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	46
บรรณานุกรม.....	48
ภาคผนวก.....	50

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามเพศ.....	20
2 อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม.....	21
3 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามประเภทของสถาบัน ระดับมัธยมที่จบการศึกษา.....	22
4 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามหลักสูตร ที่เรียนในระดับมัธยมที่จบการศึกษา.....	22
5 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำแนกรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	23
6 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามระดับการศึกษา(ปัจจุบัน)	23
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความกล้าแสดงออก ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม	24
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม	25
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม	26
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม	27
11 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามเพศ (t-test).....	28
12 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกประเภทของโรงเรียนมัธยม (t-test)	30

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามหลักสูตรที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (t-test)	31
14 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามรายได้ของนักศึกษา (F-test)	33
15 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามระดับการศึกษา (ปัจจุบัน) (F-test)	35
16 การทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยระหว่างปัจจัยภายในกับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม.....	36
17 การทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยระหว่างปัจจัยภายนอกกับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม.....	38
18 การทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม.....	40

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันบุคคลที่มีความกล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ จะได้เปรียบผู้อื่นในการก้าวไปสู่จุดมุ่งหมาย หากมีทักษะการกล้าแสดงออกที่ดี เหมาะสมกับ โอกาส กาลเทศะ จะเป็นใบเบิกทางที่ดีในสังคม เพราะความกล้าแสดงออกไม่ว่าในเรื่องใดก็ตามจะสร้างภาวะผู้นำของบุคคลนั้น ๆ ให้สูงขึ้น ปัจจัยในการกล้าแสดงออก อาจเกิดจากหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และ ปัจจัยสนับสนุน หรือเกิดจากลักษณะส่วนตัวหรือการศึกษาตั้งแต่เยาว์วัยก็เป็นได้ พฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสม ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลสามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถแก้ไขอุปสรรค ปัญหา และทำให้มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

พฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความกล้าพูด กล้าคิด กล้ากระทำในสิ่งที่ถูกต้อง และกล้าแสดงออกตามความรู้สึกที่แท้จริงของตนโดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น โดยมีวิธีการแสดงออกที่สอดคล้องกับสถานการณ์ ซึ่งแสดงถึงการมีความเคารพนับถือ ยอมรับและเห็นคุณค่าของบุคคลอื่นและของตนเองด้วย พฤติกรรมการแสดงออกเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาเพราะนักศึกษาจะต้องนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและทางด้านสังคม รวมถึง การทำงานและการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ในทางตรงกันข้ามหากนักศึกษขาดความกล้าแสดงออกก็จะ ส่งผลให้นักศึกษาขาดความเชื่อมั่น และอาจจะต้องเผชิญกับปัญหาทางด้านการติดต่อสื่อสารหรือการมี ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นด้วย ซึ่งจะทำให้เกิดความยากลำบากในการใช้ชีวิตและในการทำงาน อย่างไรก็ตามพฤติกรรมความกล้าแสดงออกของบุคคลสามารถที่จะฝึกฝนและสามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ เพื่อให้เกิด ความกล้าแสดงออกและการแสดงออกอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ต่างๆ และทำให้สามารถมีปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ชนน ลากชนวิรุฬห์, 2562)

โดยธรรมชาติแล้ว เด็ก ๆ มักจะมีความกล้าแสดงออกในตัวอยู่แล้วเป็นทุนเดิม ส่วนจะมีมากหรือน้อยนั้นก็อยู่กับสภาพแวดล้อม นิสัยของแต่ละส่วนบุคคล และการเลี้ยงดูของแต่ละครอบครัว และจากการที่บางครั้งครอบครัวมีเลี้ยงดูที่บังคับและเข้มงวดเกินไป ทำให้มีเด็กจำนวนไม่น้อยกลายเป็นคนที่ไม่กล้าแสดงออก และเมื่อสถาบันครอบครัวที่ถือว่าเป็นสถาบันเริ่มต้นของการใช้ชีวิต ทำให้ตัวบุคคลนั้นเป็นคนไม่ชอบแสดงออก อีกทั้งโรงเรียนก็ใช้ระบบที่เข้มงวดมากกว่าการทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ก็ยังคงคอยย้ำให้เด็กไม่กล้าแสดงออกหรือแสดงความคิดเห็นใด ๆ เพราะมองว่าการอยู่เฉย ๆ เป็นเรื่องที่ปลอดภัยมากกว่า แต่ในปัจจุบันด้วย

ยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ความสำเร็จของบุคคลที่กล้าแสดงออกปรากฏให้เห็นมากขึ้น ทำให้รูปแบบการเลี้ยงดูสั่งสอนที่เน้นบังคับให้เชื่อฟังนั้น อาจไม่ใช่แนวทางที่เหมาะสมอีกต่อไป จึงจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้เด็กไทยมีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม เพื่อให้มีความพร้อมที่จะเผชิญกับโลกในอนาคต (นรรีชต์ ฟีนเชียร์, 2561) การที่นักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้น อาจเป็นเพราะมีแรงกระตุ้นจากอาจารย์ผู้สอน โดยผ่านแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้มีเวลาในการเตรียมเนื้อหา ข้อมูลในการนำเสนอ และวิธีการนำเสนอ โดยใช้บทบาทสมมุติซึ่งผู้สอนได้ นำวิธีการที่เหมาะสมในการแสดงออกตามบทบาทสมมุติ เป็นการฝึกให้นักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสม (ฉิรดา เวชญาลักษณ์, 2558)

จากความสำคัญข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าการมีทักษะกล้าแสดงออกในชั้นเรียนส่วนหนึ่งควรถูกปลูกฝังมาตั้งแต่การเรียนการสอนในเยาว์วัย ให้มีทักษะติดตัวจนเคยชิน เพราะการเรียนในระดับชั้นมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีทักษะการกล้าแสดงออกเพื่อแก้ไขปัญหา ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเกิดความสงสัยในเนื้อหาการเรียนแต่ไม่กล้ายกมือสอบถามอาจารย์ในเนื้อหาที่เรียนก็จะทำให้สูญเสียความรู้ตรงนั้นไป หรือการนำเสนอรายงาน ผลงานต่าง ๆ หน้าห้องเรียน คนที่กล้าพูดกล้าแสดงออกจะทำผลงานได้ดี ทำให้ได้คะแนนติดตามไปด้วย หากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาในจุดนี้ ในอนาคตก็อาจมีกระทบต่อการทำงานเช่น เมื่อมีการประชุม รายงาน หรือแม้แต่การโดนขโมยผลงานไปนำเสนอโดยบุคคลอื่นที่มีทักษะการกล้าแสดงออก จากการสำรวจของ เว็บบไซต์จ๊อบไทยดอทคอม ได้ทำการสำรวจและวิจัยในหัวข้อทักษะการทำงานที่นักศึกษาจบใหม่คิดว่าตัวเองถนัดและไม่ถนัดมากที่สุด ประจำปีการศึกษา 2558 ผ่านการจัดกิจกรรม Career Ready Guide ซึ่งได้ทำการสำรวจและรับฟังข้อคิดเห็นต่างๆ โดยตรงจากนิสิต นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยทั่วประเทศกว่า 10,000 คน โดยให้นิสิต นักศึกษาประเมินตนเองถึงทักษะด้านต่างๆ ที่ต้องนำไปใช้ในการทำงาน พบว่าทักษะที่นิสิต นักศึกษาคิดว่าตนเองไม่ถนัดมากที่สุด ได้แก่ การเขียนอีเมล การนำเสนองาน ความเป็นผู้นำ การเขียนรายงาน และการย่อความ สรุปความตามลำดับ (jobthai.com, 2016) และพบว่าร้อยละ 15.6 ไม่มีความมั่นใจด้านทักษะการทำงานขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 12.4 ไม่มั่นใจทักษะด้านสังคม อาทิ ภาวะการเป็นผู้นำ การทำงานเป็นทีม, ร้อยละ 11.5 ไม่มั่นใจทักษะการสื่อสาร อาทิ การพูดในที่สาธารณะ การเขียน, ร้อยละ 7.9 ไม่มั่นใจทักษะการหางานและสมัครงาน อาทิ การสัมภาษณ์ การเตรียมเอกสารสมัครงาน และร้อยละ 6 ไม่มั่นใจทักษะเฉพาะทางในการทำงานและไม่มั่นใจทักษะด้านบุคลิกภาพ อาทิ การแสดงออก การแต่งกาย รวมถึงส่วนหนึ่งที่ยังต้องการค้นหาตัวตน ว่าควรเลือกงานแบบไหนเพื่อให้เหมาะสมกับตนเอง (มดิซนออนไลน์, 2559)

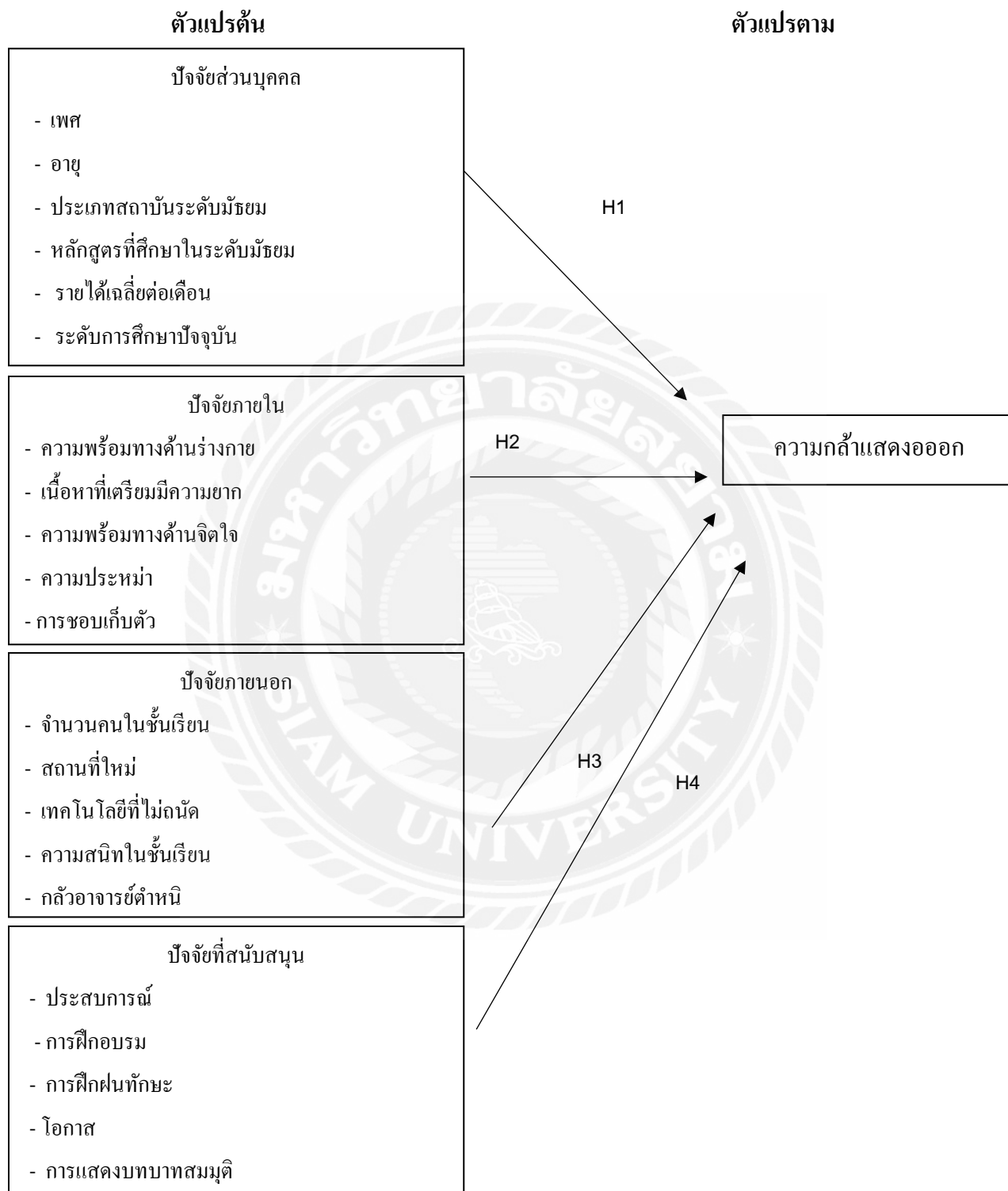
ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน พบปัญหาเกี่ยวกับความกล้าแสดงออกของนักศึกษาคือ นักศึกษาไม่ค่อยกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนมีการเกี่ยงงานกัน ทำให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพนักศึกษาจะไม่ได้เสนอผลงานตัวเองเต็มที่ นักศึกษาไม่ได้รับความรู้ครบถ้วนในเรื่องที่สงสัยเพราะไม่กล้าถามอาจารย์ที่สอนในชั้นเรียนดังนั้นจากความสำคัญข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าการมี

ทักษะกล้าแสดงออกในชั้นเรียนส่วนหนึ่งควรถูกปลูกฝังมาตั้งแต่การเรียนการสอนในเยาว์วัย ให้มีทักษะคิดตัว
 จนเคยชิน เพราะการเรียนในระดับชั้นมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีทักษะการกล้าแสดงออกเพื่อแก้ไขปัญหา ยกตัวอย่าง
 เช่น เมื่อเกิดความสงสัยในเนื้อหาการเรียนแต่ไม่กล้ายกมือสอบถามอาจารย์ในเนื้อหาที่เรียนก็จะทำให้สูญเสีย
 ความรู้ตรงนั้นไป หรือการนำเสนอรายงาน ผลงานต่าง ๆ หน้าห้องเรียน คนที่กล้าพูดกล้าแสดงออกจะทำผลงาน
 ได้ดี ทำให้ได้คะแนนดีตามไปด้วย หากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหานั้น ในอนาคตก็อาจมีกระทบต่อการทำงาน
 เช่น เมื่อมีการประชุม รายงาน หรือแม้แต่การ โฆษ โฆษผลงาน ไปนำเสนอโดยบุคคลอื่นที่มีทักษะการกล้า
 แสดงออก ดังนั้นผู้วิจัยทำวิจัยนี้ขึ้นมาเพื่อศึกษาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม
 หน้าชั้นเรียน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกล้าแสดงออก เพื่อทราบปัญหาที่แท้จริง และหาแนวทางแก้ไขที่จะ
 ช่วยสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกให้สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิต และสังคมมหาวิทยาลัยสยามมีนโยบายที่
 ตอบสนองสิ่งที่นักศึกษาต้องการคือ การมอบอิสระทางความคิด การเลือก การค้นหาสิ่งใหม่ๆ ที่ท้าทาย และ
 ท้าทายสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยการส่งเสริมของคณาจารย์ที่เชี่ยวชาญอย่างใกล้ชิดกับนักศึกษา ทั้งยังหา
 โอกาสให้นักศึกษาได้ไปฝึกงานจริงในสถานประกอบการ เพื่อให้ได้มีประสบการณ์ เพิ่มพูนปัญญาอันจะช่วยให้
 สามารถทำงานได้อย่างสุขุม รอบคอบ ทั้งในด้านการเรียนรู้ และการปฏิบัติงานในอนาคตเพื่อฝึกความสมบูรณ์
 แบบของการเป็นพลเมืองโลก ตามแนวความคิดที่ว่า *“Think Freely. Work Wisely.”* “ *คิดด้วยอิสระ ทำด้วย
 ปัญญา* ” และเป้าหมายสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (มหาวิทยาลัยสยาม, ออนไลน์) ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ
 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม เพื่อศึกษาพฤติกรรม
 การกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามหน้าชั้นเรียน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกล้าแสดงออก หน้า
 ชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม รวมทั้งเป็นแนวทางในการส่งเสริมหรือพัฒนาลักษณะพฤติกรรมกร
 กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามต่อไป

1.2 คำถามงานวิจัย

1. ระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามระดับปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก ประจำปีการศึกษา 2563 เป็นอย่างไร
2. ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ระดับ
 ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ประจำปีการศึกษา 2563

1.3 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

1.5 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยภายในด้านความพร้อมทางด้านร่างกาย เนื้อหาที่เตรียมมีความยาก ความพร้อมทางด้านจิตใจ ความประหม่า และ การชอบเก็บตัว มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยภายนอกด้านจำนวนคนในชั้นเรียน สถานที่ใหม่ เทคโนโลยีที่ไม่ถนัด ความสนิทในชั้นเรียน กลัวอาจารย์ตำหนิ มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยสนับสนุนด้านประสบการณ์ การฝึกอบรม การฝึกฝนทักษะ โอกาสการแสดงบทบาทสมมุติ มีอิทธิพลต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก จำนวน 600 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สมการของ Taro Yamane (1976) ได้จำนวน 252 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบบังเอิญ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ มีดังนี้

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทสถาบันระดับมัธยม หลักสูตรที่ศึกษาในระดับมัธยม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา (ปัจจุบัน)
- 2) ปัจจัยภายใน ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกาย เนื้อหาที่เตรียมมีความยาก ความพร้อมทางด้านจิตใจ ความประหม่า และการชอบเก็บตัว
- 3) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ จำนวนคนในชั้นเรียน สถานที่ใหม่ เทคโนโลยีที่ไม่ถนัด ความสนิทในชั้นเรียน กลัวอาจารย์ตำหนิ
- 4) ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ประสบการณ์ การฝึกอบรม การฝึกฝนทักษะ โอกาส การแสดงบทบาทสมมุติ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

3. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย ระหว่าง เดือน กันยายน – ธันวาคม 2563

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

ความกล้าแสดงออก หมายถึง ความสามารถในการแสดงออก ด้านการคิด การพูด การกระทำ ซึ่งรวมถึง อารมณ์ความรู้สึก ทั้งนี้ ความสามารถในการแสดงออกดังกล่าวของบุคคลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ นั้นจะต้องเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยไม่ว่างกายหรือล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น ซึ่งเมื่อกระทำ หรือแสดงออกไปแล้วไม่มีความลำบากใจ หรือความวิตกกังวลในการแสดงออก ความมั่นใจโดยปราศจากความวิตกกังวล

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ ประเภทของสถาบันที่ระดับมัธยม หลักสูตรการศึกษาในระดับมัธยม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษาที่มีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน

ปัจจัยภายใน หมายถึง ปัจจัยที่อยู่ภายในบุคคลผู้นั้นเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นที่ส่งผลต่อความกล้าแสดงออกของนักศึกษา ได้แก่ ด้านสภาพทางด้านร่างกายจิตใจ เนื้อหาที่ยากเตรียมตัวมาไม่ดี สภาพจิตใจไม่พร้อม ความประหม่า และการชอบเก็บตัว

ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่อยู่ภายนอกตัวบุคคลที่ส่งผลต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน ได้แก่ จำนวนคนในชั้นเรียน, สถานที่ใหม่ เทคโนโลยีที่ไม่ถนัด ความสนิทกับเพื่อน และความกลัวอาจารย์ตำหนิ

ปัจจัยสนับสนุน หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างและสนับสนุนการกล้าแสดงออกของนักศึกษา ได้แก่ ประสบการณ์ในอดีต การฝึกอบรมบุคลิกภาพ การฝึกทักษะ การได้รับโอกาสในการแสดงออก และการแสดงบทบาทสมมุติในชั้นเรียน

ตัวแปรตาม คือ การกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับของความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ของมหาวิทยาลัยสยาม ปีการศึกษา 2563

2. ทำให้ทราบอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ปีการศึกษา 2563

3. สามารถนำข้อมูลที่ได้ ไปปรับปรุง พัฒนาแนวทางการสร้างเสริมความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ปีการศึกษา 2563

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรกล้าแสดงออก
- 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรกล้าแสดงออก

ความหมายของพฤติกรรมกรกล้าแสดงออก

นิโบล แก้วพ่วง (2558) พฤติกรรมกรแสดงออกอย่างเหมาะสม หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกซึ่งความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการต่าง ๆ ของบุคคลได้อย่าง เหมาะสม ด้วยความมั่นใจ โดยปราศจากความวิตกกังวล และไม่ก้าวก่ายสิทธิของผู้อื่น

กุลวิณ์ เกษมสุข (2559) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรมกรกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคล แสดงออกอย่างเหมาะสม กล้าคิด กล้าพูด กล้ากระทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นการเพิ่มความมั่นใจในตนเองโดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น โดยเป็นการแสดงออกอย่างชัดเจนและตรงไปตรงมา

กฤตภัก ใจกล้า (2561) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรมกรกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม หมายถึง การแสดงออกทางความคิดเห็น ความสนใจ ความต้องการ ความเชื่อ ความรู้สึกและอารมณ์ของตนเองทั้งด้านที่รู้สึกพึงพอใจและไม่พึงพอใจได้อย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมาตามสิทธิและเสรีภาพของตนเองโดยไม่ละเมิดผู้อื่น ถูกต้องตามกาลเทศะและปราศจากความวิตกกังวลใด ๆ ทั้งสิ้น

ชนน ลากชนวิรุพห์ (2562) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรมกรกล้าแสดงออกไว้ว่า หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกด้านการคิดการพูด การกระทำ ซึ่งรวมถึงอารมณ์ความรู้สึก ทั้งนี้ความสามารถในการแสดงออกดังกล่าวของบุคคลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ นั้นจะต้องเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยไม่ไปก้าวก่ายหรือล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น และที่สำคัญ เมื่อเจ้าตัวแสดงออกไปแล้วจะต้องไม่รู้สึกผิดด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น พฤติกรรมกรกล้าแสดงออก จึงหมายถึง ความสามารถในการแสดงออก ด้านการคิด การพูด การกระทำ ซึ่งรวมถึงอารมณ์ความรู้สึก ทั้งนี้ ความสามารถในการแสดงออกดังกล่าวของบุคคลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ นั้นจะต้องเป็นไปอย่างถูกต้องและ เหมาะสมเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยไม่ไปก้าวก่ายหรือ

ล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น ซึ่งเมื่อกระทำ หรือแสดงออกไปแล้วไม่มีความลำบากใจ หรือความวิตกกังวลในการแสดงออก

ดังนั้น ในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ครั้งนี้ พฤติกรรมกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน จึงหมายถึง ความสามารถในการแสดงออกถึงความรู้สึก นึกคิด การกระทำต่อบุคคลและสถานการณ์อย่างตรงไปตรงมาหน้าชั้นเรียนอย่างเหมาะสมด้วยความเชื่อมั่น ความมั่นใจโดยปราศจากความวิตกกังวล

ทฤษฎีพฤติกรรมแสดงออก

กุลวิณ์ เกษมสุข (2559) ได้แบ่ง พฤติกรรมกล้าแสดงออกไว้ดังนี้

1. การไม่กล้าแสดงออก คือ การแสดงออกซึ่งละเลยการใช้สิทธิที่พึงมีของตนเอง ประสบความสำเร็จที่แสดงความรู้ ความคิดเห็น ขอมตามผู้อื่น เลี่ยงความขัดแย้งทุก สถานการณ์สังเกตได้จากพฤติกรรม เช่น การหลบสายตาดูขณะสนทนากุมมืออยู่ข้างหลังผู้อื่น มีน้ำเสียงเดียวกันตลอด หรือพูดเบาเกินไป ลังเลใจ พูดเสียงสั้น กระแอม ไออ่อนบ่อย ๆ เป็นต้น

2. การก้าวร้าว ได้แก่ การแสดงออกซึ่งป้องกันสิทธิส่วนบุคคลของตน หรือวิธีรุนแรง ด้านความรู้สึกความคิดเห็น ความต้องการต่าง ๆ ในทางที่ไม่เหมาะสม ล่วงเกินสิทธิผู้อื่น ชอบมีอิทธิพลเหนือกว่า ต้องการเป็นผู้ชนะบ่งคับผู้อื่น สังเกตได้จากการทำให้ผู้อื่นด้อยกว่าตน เช่น จ้องคู่สนทนามากเกินไป พูดเสียงดังหรือเสียงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์หน้าตาครัด วางอำนาจใช้คำพูดเหน็บแนมเสียดสีเย้ยหยัน หัวน และชอบชี้นิ้ว เป็นต้น

3. การแสดงออกที่เหมาะสม หมายถึงการแสดงออกในทางป้องกันสิทธิส่วนบุคคล ของตนเองทั้งความรู้สึกความคิดเห็น ความต้องการอย่างตรงไปตรงมา จริงใจและเหมาะสม กับสถานการณ์ไม่ล่วงเกินสิทธิของผู้อื่น สื่อสารอย่างตรงไปตรงมา ขอมรับนับถือต่อกันมี สัมพันธภาพที่ดีต่อกัน อาจสังเกตได้โดยการแสดงออกที่สอดคล้องกับคำพูด น้ำเสียง เหมาะสมตามสถานการณ์ ประสานตากับคู่สนทนาวางท่าทางของร่างกายที่แสดงถึงความ มั่นคง พูดได้คล่องแคล่วไม่เคอะเขิน หรือลังเลใจ มีความชัดเจนเน้นถ้อยคำสำคัญ เป็นต้น

พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม (Assertion)

พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม คือ การกระทำตามหรือการ ปกป้องสิทธิขั้นพื้นฐานของตนเองโดยปราศจากการละเมิดสิทธิของผู้อื่น ตัวอย่างเช่น เมื่อมีเพื่อนขอ ยืมรถจักรยานของเราเพื่อขับไปเที่ยวที่อื่นอย่างสุภาพ เราสามารถตอบเพื่อนอย่างเหมาะสมได้โดย กล่าวว่า “เรารู้สึกขอบคุณนะที่คุณต้องการที่จะยืมรถเรา แต่รถคันนี้กำลังอยู่ในช่วงซ่อมหลาย จวดมาก เราต้องขอโทษด้วยนะ” จากตัวอย่างเราสามารถแสดงการเคารพสิทธิในการขอร้องของ เพื่อนและเคารพสิทธิของเราในการปฏิเสธอย่างเหมาะสม (กฤตภัก ใจกล้า, 2561)

พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก (Non - assertion)

พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก คือ รูปแบบการตอบสนองที่ไม่สามารถ คงไว้ซึ่งขอบเขตสิทธิของตนเองและผู้อื่น โดยพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกเกิดขึ้นเมื่อมีบุคคลใดบุคคล หนึ่งลดขอบเขตสิทธิของตนเองลงหรือยอมให้ถูกละเมิดโดยอีกบุคคลหนึ่ง ตัวอย่างเช่น เมื่อมีเพื่อน ขอยืมรถจักรยานที่กำลังซ่อม ของเราเพื่อขับไปเที่ยวที่อื่นอย่างสุภาพ แต่เราไม่กล้าปฏิเสธเพื่อนเพราะกลัวว่าเพื่อนคิดว่าเรามองเพื่อนนำเวทนาหรือไม่น่าไว้ใจ จึงลดขอบเขตสิทธิของเราลงโดยไม่ปฏิเสธเพื่อนและให้เพื่อนยืมรถไปใช้(กฤตภัก ใจกล้า, 2561)

พฤติกรรมก้าวร้าว (Aggressive)

พฤติกรรมก้าวร้าว คือ รูปแบบการตอบสนองที่บุคคลหนึ่งก้าวก่ายหรือ ล้วงล้ำขอบเขตของบุคคลอื่น โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือมีความรุนแรง ซึ่งเป็นการละเมิดสิทธิของบุคคล อื่น ตัวอย่างเช่น เมื่อมีเพื่อนขอ ยืมรถจักรยานที่กำลังซ่อม ของเราเพื่อขับไปเที่ยวที่อื่นอย่าง สุภาพ แต่เรากล่าวว่า “คุณต้องล้อฉันเล่นแน่ๆ มาขอยืมกันง่าย ๆ แบบนี้ได้ไง นี่เรากำลังซ่อม หาระ หลายจวดเชียวนะ รากาไม่ใช่ถูกๆ ด้วย” จากตัวอย่าง แสดงให้เห็นว่าเรละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น โดย ไม่มีมารยาททางสังคมหรือไม่ได้ให้ความเคารพสิทธิของเพื่อนในการขอร้องเราอย่างสุภาพ(กฤตภัก ใจกล้า, 2561)

ลักษณะของพฤติกรรมกล้าแสดงออก

บุคคลจะมีลักษณะของพฤติกรรมกล้าแสดงออกนั้นสามารถแสดงออกเป็นได้หลายลักษณะ ดังมีผู้เสนอแนวความคิดดังต่อไปนี้

กุลวิณั เกษมสุข (2559) ได้แบ่งลักษณะของพฤติกรรม กล้าแสดงออกเป็น 6 ลักษณะดังนี้

1. การกล้าแสดงออกขั้นพื้นฐาน (Basic Assertion) เป็นการแสดงออกเพื่อรักษาสิทธิตลอดจนความ เชื่อ ความรู้สึก และความคิดเห็น โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะทางสังคมอื่น ๆ เช่น ความเข้าอกเข้าใจ การเผชิญหน้า การชักจูงใจ เป็นต้น

2. การกล้าแสดงออกในลักษณะเข้าอกเข้าใจ (Empathic Assertion) บ่อยครั้งที่คนเรามีความต้องการ ที่ จะแสดงออกถึงความรู้สึกหรือความต้องการที่มากกว่าการแสดงออกอย่างปกติวิสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อ ต้องการที่จะสื่อให้ผู้อื่นถึงความรู้สึกเข้าอกเข้าใจที่มีต่อบุคคลอื่นการกล้าแสดงออกในลักษณะเข้าอกเข้าใจ จึง สมควรที่จะนำมาใช้ลักษณะของประ โยคที่แสดงถึงความรู้สึกดังกล่าวจะประกอบด้วยประ โยคที่บอกถึง การ รับรู้สภาพการณ์หรือความรู้สึกของบุคคลอื่น และตามด้วยประ โยคที่ยืนยันถึงสิทธิของผู้พูด

3. การกล้าแสดงออกในลักษณะของการเพิ่มระดับ (Escalating Assertion) ในการแสดง พฤติกรรมกล้า แสดงออกนั้น ควรแสดงความรู้สึกทางลบให้น้อยที่สุดในขณะเดียวกันก็ให้ได้ผลตามที่ ต้องการ แต่ถ้าแสดงออก ลักษณะเช่นนี้แล้ว ยังถูกละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอยู่ผู้ที่ละเมิดจึงควรจะทำอะไรๆ เพิ่ม ระดับของความเข้มของ พฤติกรรมกล้าแสดงออกขึ้นไปหรืออาจจะใช้การเน้นความมั่นคงของการพูดของ ตนเองได้โดยไม่จำเป็นต้อง เพิ่มระดับของการกล้าแสดงออกจนอาจจะมีลักษณะใกล้เคียงกับความก้าวร้าว

4. การกล้าแสดงออกในลักษณะการเผชิญหน้า (Confrontive Assertion) เป็นการกล้าแสดงออกที่ใช้ เมื่อ เห็นคำพูดและการกระทำของบุคคลนั้นไม่ไปด้วยกันลักษณะของการกล้าแสดงลักษณะนี้จะบอกอย่าง เป็นวัตถุ วิสัยว่าจะอะไรที่บุคคลได้พูดว่าจะทำและอะไรที่บุคคลนั้นได้กระทำไปจริงๆ และหลังจากนั้นจะบอก ถึงสิ่งที่ ต้องการ การแสดงออกนี้เป็นการพูดไปตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น โดยไม่มีการตีความหรือประเมิน ค่าใดๆ ทั้งสิ้น

5. การกล้าแสดงออกในลักษณะของการใช้ภาษา ผม/ดิฉัน (I-Language Assertion) ภาษาผม/ดิฉันนี้ มี ประโยชน์อย่างมากต่อการแสดงออกถึงความรู้สึกทางลบไม่ว่าความรู้สึกนั้นจะเกิดจากการที่ผู้อื่นพยายาม จะเข้า มายุ่งเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิทธิส่วนบุคคลของเขาตลอดจนความรู้สึกทางลบอันเกิดจากที่ผู้อื่น พยายามขัดเยียด และความคาดหวังของตนให้กับเขาซึ่งประกอบด้วยประ โยค 4 ประ โยคคือ

1. ประ โยคที่บอกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ผู้พูดบอกว่าพฤติกรรมของบุคคลอย่างชัดเจน)
2. ประ โยคที่บอกถึงผลที่เกิดขึ้น (ผู้พูดบอกว่าพฤติกรรมของบุคคลมีผลต่อชีวิต หรือ ความรู้สึก ของเขาอย่างไรอย่างเป็นรูปธรรม)
3. ประ โยคที่แสดงถึงความรู้สึก(ผู้พูดบอกถึงความรู้สึก)
4. ประ โยคที่บอกถึงสิ่งที่อยากให้เกิดขึ้น (ผู้พูดบอกว่าเขาต้องการอะไร)

6. การกล้าแสดงออกและการชักจูง (Assertion and Persuasion) บ่อยครั้งที่เราต้องการเสนอความ คิดเห็นให้เป็นที่ยอมรับในที่ประชุมหรือกลุ่ม โดยไม่แสดงความก้าวร้าวออกมา ซึ่งวิธีการที่จะเสนอ ความคิดใน

กลุ่มให้ได้ผลนั้นจะต้องพิจารณา 2 ปัจจัยหลัก นั่นคือ เวลา และลักษณะของประโยคที่พูดซึ่ง แสดงความจริงใจของผู้พูด

ดังนั้น ลักษณะของพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นความสามารถของบุคคลในการรักษาสิทธิ ความเชื่อ ความรู้สึก ความคิดเห็น เป็นการแสดงความรู้สึกที่แท้จริงออกทางหน้าตา ท่าทาง การใช้ภาษาใน การสื่อความ ในประโยคและมีความสามารถในการดำเนินการสนทนา ยุติการสนทนา กล่าวคำขอร้อง หรือ กล่าวคำปฏิเสธได้ ถูกต้องเหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์

ปัจจัยพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

1. ปัจจัยภายใน สภาพจิตใจแต่ละบุคคล โดยมีพื้นฐานการถูกปลูกฝังมาแต่เยาว์วัย บางคนอาจเคยกล้าแสดงออกแต่ถูกปิดกั้นจนทำให้ปัจจุบันไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก หรือการเงินอายุหากในชั้นเรียนจนไม่กล้าที่จะทำ ซึ่งหากปัญหาที่กล่าวมาได้รับการแก้ไขโดยการจัดทำบทบาทสมมุติตั้งแต่เยาว์วัย หรือเริ่มต้นใหม่ในชั้นมหาวิทยาลัยก็จะเกิดการคุ้นชินกัน ไม่เงินอาย กล้าพูด กล้าคิด กล้าทำ

2. ปัจจัยภายนอก อาทิ การสบตา ไม่สบตา การวางมือ หลบสายตา พูดเบาไม่ชัดเจน บุคลิกเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ดังนั้นหากได้รับมอบหมายงานแล้วเกิดอาการเหล่านี้อาจทำให้กะแนนออกมาได้ไม่ดี ไม่กล้าแสดงออก ทำให้การนำเสนองานติดขัดไป กะแนนก็ออกมาได้ไม่ดี ดังนั้นหากมีการศึกษา ทักษะการพูด ทักษะพฤติกรรมเพิ่มขึ้น ก็จะทำให้มีความกล้ามากขึ้น

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉิรดา เวชญาลักษณ์ (2558) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมุติของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผลการวิจัยพบว่า ผลจากการสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออกก่อนทำกิจกรรมแสดงบทบาทสมมุติของนักศึกษา พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในระดับดี ร้อยละ 55.92 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ ร้อยละ 28.16 ระดับปรับปรุง ร้อยละ 15.71 และระดับดีมาก ร้อยละ 0.02 ตามลำดับผลจากการสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออกหลังทำกิจกรรมแสดงบทบาทสมมุติของนักศึกษาพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในระดับดีเยี่ยม ร้อยละ 48.78 รองลงมาอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 29.80 และระดับดี ร้อยละ 21.43 ตามลำดับ

พัชสุดา กัลป์ยานวุฒิ (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ระดับ ปวช. และ ระดับปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ

และบริหารธุรกิจ ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเหมือนกัน โดยประเด็นที่มีความพึงพอใจมาก คือปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้าน สภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ปัจจัยด้านครูและปัจจัยด้านผู้เรียน ตามลำดับ

กฤตภัค ใจกล้า (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย= 3.39) 2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมสูงกว่า นักเรียนชาย 3. นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีพฤติกรรมการกล้า แสดงออกอย่างเหมาะสมไม่แตกต่างกัน 4. นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5. นักเรียนที่มีพี่น้องร่วมบิดามารดามีพฤติกรรม การกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมสูงกว่านักเรียนที่ไม่มีพี่น้องร่วมบิดามารดา

กัมภีรภาพ คงสำรวย และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความรู้สึกไม่มั่นใจตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษและความรู้สึกอึดอัดเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าเพื่อนๆ ที่เพศชายวิตกกังวลมากกว่า โดยภาพรวมแล้วความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า ($t = 4.00$) และ ($P\text{-Value} = 0.092$) นักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน มีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีความกังวลสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 12 ท่านกังวลว่าท่านจะพูดผิดไวยากรณ์ ที่ 3.68 รองลงมา คือ ข้อที่ 8 ท่านกลัวการหัวเราะเยาะจากเพื่อนๆ ในชั้นเรียน เมื่อท่านพูดผิด ที่ 3.64

ชนน ลาภชนวิรุพห์ (2562) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยวิธีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนในรายวิชาการขายตรงของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรดิวิทย์พัฒนวิชาการ ผลการวิจัยพบว่าครั้งที่ 1 มี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.39 อยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง ครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.68 อยู่ในเกณฑ์ที่ดี จากผลการวิจัยการใช้ เทคนิคการสอนแบบการนำเสนอหน้าชั้นเรียนมีผลทำให้นักเรียนนักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับการกล้า แสดงออกมากขึ้น จากการวิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรม การกล้าแสดงออก เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการกล้า แสดงออก นักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 จากผลการวิจัยครั้งที่ 1 พบว่า นักศึกษา มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออก เฉลี่ยอยู่ที่ 2.15 อยู่ในเกณฑ์ ปรับปรุงจากผลการวิจัยครั้งที่ 2 พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการ

กล้าแสดงออกเฉลี่ยอยู่ที่ 4.06 อยู่ในเกณฑ์ดี จากผลการวิจัยการใช้เทคนิคแบบการนำเสนอหน้าชั้นเรียนมีผลทำให้นักศึกษา มีพฤติกรรมกล้า แสดงออกมากขึ้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก จำนวน 600 คน (สำนักทะเบียนมหาวิทยาลัยสยาม)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สมการของ Taro Yamane (1976) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Error) = 0.05

แทนค่าในสูตรข้างต้น ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ

$$\begin{aligned} n &= \frac{600}{1 + (600 (.05)^2)} \\ &= 240 \text{ คน} \end{aligned}$$

จากสูตรคำนวณ ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 240 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาดของการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงกำหนดให้มีการสำรองเพิ่มจำนวน 12 คน รวมขนาดของตัวอย่างทั้งสิ้น 252 ตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ทุกระดับการศึกษา จำนวน 252 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ที่สร้างขึ้นเอง โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย โดยมีทั้งที่เป็นแบบคำถามปลายปิด (close-end question) และคำถามปลายเปิด (Open-end Question) โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่จบการศึกษา หลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่จบ รายได้เฉลี่ย การศึกษา (ปัจจุบัน)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามด้านปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ความพร้อมทางด้านจิตใจ เนื้อหาที่เตรียม ความประหม่า และการชอบเก็บตัว โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยเกณฑ์การให้คะแนนเป็นระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยอย่างมาก
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย
- 3 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามด้านปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม จำนวนคนในชั้นเรียน สถานที่ใหม่ เทคโนโลยีที่ไม่ถนัด ความสนิทในชั้นเรียน กลัวอาจารย์ โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยเกณฑ์การให้คะแนนเป็นระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยอย่างมาก
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย
- 3 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามด้านปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้แก่ ประสบการณ์ การฝึกอบรม การฝึกฝนทักษะ โอกาส การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยเกณฑ์การให้คะแนนเป็นระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยอย่างมาก
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย
- 3 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในเอกสาร วารสาร รวมทั้งหลักการ แนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการ เพื่อนำมาใช้ในการสรุปเป็นนิยามศัพท์ของตัวแปร และศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2560, น. 60) ที่ถูกต้องตามหลักการ

2) เสนอแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความครอบคลุม และความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

3) เสนอแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของรูปแบบ (Format) และความถูกต้องของภาษา (Wording) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective: IOC) หากอยู่ในช่วง 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์

4) ทดลองใช้ (Try Out) แบบสอบถามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ทดลองใช้แบบสอบถามทั้งสิ้น 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 103) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.80

5) ทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม เพื่อนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ทำวิจัยได้ดำเนินการโดยใช้แบบสอบถาม มี 2 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 การสร้างแบบสอบถาม

1.1 รวบรวมข้อมูลที่จะสร้างแบบสอบถามจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 สร้างแบบสอบถามและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์การศึกษา

1.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ

1.4 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

2. ขั้นตอนที่ 2 การใช้แบบสอบถาม

2.1 นำแบบสอบถามไปใช้ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ทุกระดับการศึกษาด้วยวิธีตามสะดวก โดยการจัดทำแบบสอบถามออนไลน์ บนที่กึ่งลิงค์ใน QR -Code ส่งแบบสอบถามออนไลน์ ไปยังกลุ่มแชทไลน์นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ทุกระดับการศึกษา ในช่วงเดือน ธันวาคม 2563

2.2 เก็บรวบรวมแบบสอบถามจนครบตามจำนวนที่กำหนด 240 ชุด และตรวจสอบความเรียบร้อยเพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูล

2.3 วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลระดับความกล้าแสดงออก ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก ปัจจัยสนับสนุน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายระดับของแบบสอบถาม ซึ่งคัดแปลงมาจากเกณฑ์ของ Best (1987) ดังนี้

$$\frac{\text{Maximmum-Minimum}}{\text{Interval}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{(5-1)}{5}$$

$$= 0.8$$

- จะได้เกณฑ์การวัดระดับคะแนนที่แบ่งเป็น 5 ช่วง ดังนี้
- ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis)

- 1) การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ใช้การทดสอบ t-test และ F-test (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
- 2) ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 - 7 ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ Multiple Regression Analysis ด้วยวิธี enter ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากการศึกษา ครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งตัวแปรอิสระและตัวแปรตามใช้มาตรวัดแบบอันตรภาค ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้เทคนิค การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) เป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y) จำนวน 1 ตัว กับตัวแปรอิสระ (X) ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป เป็น เทคนิคทางสถิติที่อาศัยความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรมาใช้ในการทำนาย โดยเมื่อทราบ ค่าตัวแปรหนึ่งก็สามารถทำนายอีกตัวแปรหนึ่งได้สามารถเขียนให้อยู่ในรูปสมการเชิงเส้นตรงในรูป คะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_kX_k$$

- เมื่อ $\hat{Y}$ คือ คะแนนพยากรณ์ของตัวแปรตาม
- Y b_0 คือ ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
- $b_1, \dots, b_k$ คือ น้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
- $X_0, \dots, X_k$ คือ คะแนนตัวแปรอิสระตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k
- k คือ จำนวนตัวแปรอิสระ

บทที่ 4 ผลการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ใช้แนวทางการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ระดับชั้นปริญญาตรี โท เอก จำนวน 252 คน ผลการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค
- 4.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ระดับชั้นปริญญาตรี โท เอก จำนวน 252 คน ที่ใช้ในการสำรวจด้วยแบบสอบถามแบ่งเป็นเพศ อายุ ประเภทของสถาบัน โรงเรียนมัธยมที่จบการศึกษา หลักสูตรโรงเรียนมัธยมที่จบการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา (ที่กำลังศึกษา) ผู้วิจัยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละในการวิเคราะห์ รายละเอียดปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)/ความถี่	ค่าร้อยละ
ชาย	140	55.56
หญิง	112	44.44
รวม	252	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 เพศหญิงจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

ตารางที่ 4.2 อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)/ความถี่	ค่าร้อยละ
19	3	1.20
20	28	11.10
21	42	16.70
22	52	20.60
23	51	20.20
24	51	20.20
25	4	1.60
26	3	1.20
27	4	1.60
28	6	2.40
29	3	1.20
30	1	0.40
32	1	0.40
45	1	0.40
47	1	0.40
49	1	0.40
รวม	252	100.00

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่การศึกษามีอายุเฉลี่ย 19 - 49 ปี อายุน้อยที่สุด 19 ปี อายุมากที่สุด 49 ปี โดยพบว่า อายุ 19 ปีมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 อายุ 20 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 อายุ 21 ปีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 อายุ 22 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 อายุ 23 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 20.20 เท่ากันกับอายุ 24 ปี อายุ 25 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 อายุ 26 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 อายุ 27 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 อายุ 28 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 อายุ 29 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 อายุ 30, 32, 45, 47 และ 49 ปี มีจำนวนเท่ากันอายุละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามประเภทของสถาบันระดับมัธยมที่จบการศึกษา

ประเภทโรงเรียนมัธยมที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)/ความถี่	ค่าร้อยละ
รัฐบาล	176	69.84
เอกชน	76	30.16
รวม	252	100.00

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 69.84 จบการศึกษจากโรงเรียนเอกชน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 30.16

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามหลักสูตรที่เรียนในระดับมัธยมที่จบการศึกษา

หลักสูตรโรงเรียนมัธยมที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)/ความถี่	ค่าร้อยละ
หลักสูตรภาษาไทย	228	90.48
หลักสูตรนานาชาติ	24	9.52
รวม	252	100.00

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบหลักสูตรการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในหลักสูตรภาษาไทย จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48 และหลักสูตรนานาชาติ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำแนกรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)/ความถี่	ค่าร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000	2	0.79
5,001-10,000	4	1.59
10,001-20,000	120	47.62
20,001-30,000	116	46.03
30,001-40,000	9	3.57
40,001-50,000	1	0.40
รวม	252	100.00

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.79 รายได้เฉลี่ย 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 รายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001-20,000 บาท จำนวน 120 คน คิดเป็น ร้อยละ 47.62 รายได้เฉลี่ย 20,001-30,000 บาท จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 46.03 รายได้เฉลี่ย 30,001-40,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57 รายได้เฉลี่ย 40,001-50,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำแนกตามระดับการศึกษา (ปัจจุบัน)

ระดับการศึกษา (ปัจจุบัน)	จำนวน (คน) / ความถี่	ค่าร้อยละ
ปริญญาตรี	221	87.70
ปริญญาโท	30	11.90
ปริญญาเอก	1	0.40
รวม	252	100.00

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในปัจจุบันศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 87.70 ระดับปริญญาโท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 และระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความกล้าแสดงออก ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความกล้าแสดงออก
1. ท่านมีความกล้าในการกล้าแสดงออกในระดับใด	2.02	1.26	น้อย
2. ถ้ามีการนำเสนองานหน้าห้องท่านมีความชอบในระดับใด	2.84	0.92	ปานกลาง
3. ท่านมีโอกาสในการกล้าแสดงออกมากน้อยในระดับใด	2.45	1.00	น้อย
4. ท่านมักจะกล้าสอบถามถามอาจารย์เวลาสงสัยในชั้นเรียน	2.54	1.02	น้อย
รวม	2.47	0.92	น้อย

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการศึกษามีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.47$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามหัวข้อพบว่า นักศึกษา มีความชอบในการนำเสนองานหน้าห้องมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.84$) รองลงมาคือหัวข้อ นักศึกษามักจะกล้าสอบถามถามอาจารย์เวลาสงสัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.54$) และ นักศึกษามีโอกาสในการกล้าแสดงออกอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$) ส่วน หัวข้อนักศึกษามีความกล้าในการกล้าแสดงออกมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.02$) อยู่ในระดับน้อย

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจัยภายใน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1) สภาพทางด้านร่างกายที่ไม่สมบูรณ์มีผลต่อการกล้าแสดงออก	3.72	1.09	มาก
2) เนื้อหาที่ยากเตรียมตัวมาไม่ดีมีผลต่อการกล้าแสดงออก	4.00	1.14	มาก
3) สภาพทางด้านจิตใจที่ไม่พร้อมมีผลต่อการกล้าแสดงออก	3.65	1.02	มาก
4) คุณมักจะตื่นเต้น ประหม่า เงินอายุ ทุกครั้งที่ present	3.65	1.08	มาก
5) คุณเป็นคนชอบเก็บตัวเวลาเป็นจุดสนใจเลยลำบากใจ	3.71	1.14	มาก
รวม	3.75	0.86	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการสำรวจปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษาภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$) โดยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับหัวข้อ เนื้อหาที่ยาก การเตรียมตัวมาไม่ดีมีผลต่อการกล้าแสดงออก มากที่สุด ($\bar{X}=4.00$) รองลงมาคือ สภาพทางด้านร่างกายที่ไม่สมบูรณ์มีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\bar{X}=3.72$), คุณเป็นคนชอบเก็บตัวเวลาเป็นจุดสนใจเลยลำบากใจ ($\bar{X}=3.71$), และเห็นด้วยน้อยที่สุดในหัวข้อ สภาพทางด้านจิตใจที่ไม่พร้อมมีผลต่อการกล้าแสดงออก เท่ากันกับหัวข้อ คุณมักจะตื่นเต้น ประหม่า เงินอายุ ทุกครั้งที่น่าเสนอ ($\bar{X}=3.65$)

4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจัยภายนอก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1) จำนวนคนในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก	3.94	1.13	มาก
2) สถานที่ใหม่และใหญ่โตมีผลต่อการกล้าแสดงออก	3.90	1.16	มาก
3) เทคโนโลยีที่ท่านไม่ถนัดมีผลต่อการนำเสนอและการกล้าแสดงออก	3.67	1.08	มาก
4) ความสนิทกับเพื่อนในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก	3.73	1.14	มาก
5) คุณกลัวอาจารย์จะตำหนิทำให้อับอายต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน	3.76	1.12	มาก
รวม	3.80	0.90	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการสำรวจปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษาภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) โดยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด หัวข้อ จำนวนคนในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\bar{X}=3.94$) รองลงมาคือสถานที่ใหม่และใหญ่โตมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\bar{X}=3.90$) กลัวอาจารย์จะตำหนิทำให้อับอายต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน ($\bar{X}=3.76$) และความสนิทกับเพื่อนในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\bar{X}=3.73$) ตามลำดับ และเห็นด้วยน้อยที่สุดในหัวข้อ เทคโนโลยีที่ท่านไม่ถนัดมีผลต่อการนำเสนอและการกล้าแสดงออก ($\bar{X}=3.67$)

4.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจัยสนับสนุน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1) ประสบการณ์ในอดีตมีผลต่อการกล้าแสดงออก	3.91	1.13	มาก
2) การฝึกอบรมบุคลิกภาพมีผลต่อการกล้าแสดงออก	3.88	1.14	มาก
3) การฝึกฝนทักษะบ่อยๆมีผลต่อการกล้าแสดงออก	3.79	1.07	มาก
4) การได้รับโอกาสในการแสดงออกมีผลทางการกล้าแสดงออก	3.81	1.09	มาก
5) การทำบทบาทสมมุติในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก	3.60	1.15	มาก
รวม	3.80	0.89	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการสำรวจปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษาภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) โดยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับหัวข้อประสบการณ์ในอดีตมีผลต่อการกล้าแสดงออกมากที่สุด ($\bar{X}=3.91$) รองลงมาคือ การฝึกอบรมบุคลิกภาพมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\bar{X}=3.88$) การได้รับโอกาสในการแสดงออกมีผลทางการกล้าแสดงออก ($\bar{X}=3.81$) และการฝึกฝนทักษะบ่อยๆมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\bar{X}=3.79$) ตามลำดับ และเห็นด้วยน้อยที่สุดในหัวข้อการทำบทบาทสมมุติในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\bar{X}=3.60$)

4.6 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม เป็นการวิเคราะห์โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบที่ T-test ในตัวแปรเพศ และ F-test ในตัวแปรประเภทของโรงเรียนมัธยม หลักสูตรการศึกษาจากโรงเรียนมัธยม รายได้ และระดับการศึกษาในปัจจุบันของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ Multiple Regression Analysis ด้วยวิธี enter ที่

ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันผู้วิจัยได้เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันกับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติทดสอบที (T-test) และสถิติการทดสอบ (F-test) ผลปรากฏดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามเพศชายและเพศหญิงมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนแตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามเพศชายและเพศหญิงมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามเพศชายและเพศหญิงมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามเพศ (T-test)

ความกล้าแสดงออก	เพศ	n	t-value	Sig
1) ท่านมีความกล้าในการกล้าแสดงออกในระดับใด	ชาย	140	4.05	0.00*
	หญิง	112		
2) ถ้ามีการนำเสนองานหน้าห้องท่านมีความชอบในระดับใด	ชาย	140	1.16	0.25
	หญิง	112		
3) ท่านมีโอกาสในการกล้าแสดงออกมากน้อยในระดับใด	ชาย	140	2.13	0.03*
	หญิง	112		
4) ท่านมักจะกล้าสอบถามถามอาจารย์เวลาสงสัยในชั้นเรียน	ชาย	140	1.81	0.07
	หญิง	112		
ภาพรวม	ชาย	140	3.65	0.00*
	หญิง	112		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามเพศชายและเพศหญิงมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน, ด้าน โอกาสในการกล้าแสดงออก และความกล้าแสดงออกโดยรวมแตกต่างกัน โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.00, 0.03, และ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ดังนี้

1) นักศึกษาชายมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนมากกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) นักศึกษาชายเห็นว่ามีโอกาสในการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนมากกว่านักศึกษาหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) นักศึกษาชายมีความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนโดยรวมมากกว่านักศึกษาหญิงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน ด้านความชอบในการนำเสนอหน้าชั้นเรียนและความกล้าในการซักถามอาจารย์ในชั้นเรียน มีค่า Sig เท่ากับ 0.25 และ 0.07 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน ด้านความชอบในการนำเสนอหน้าชั้นเรียนและความกล้าในการซักถามอาจารย์ในชั้นเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านประเภทของโรงเรียนมัธยมศึกษาแตกต่างกันมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนแตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกประเภทของโรงเรียนมัธยม (T-test)

ความกล้าแสดงออก	ประเภทของโรงเรียนมัธยม	n	t-value	Sig
1) ท่านมีความกล้าในการกล้า แสดงออกในระดับใด	รัฐบาล	176	-1.689	.093
	เอกชน	76		
2) ถ้ามีการนำเสนองานหน้าห้อง ท่านมีความชอบในระดับใด	รัฐบาล	176	-2.618	.010*
	เอกชน	76		
3) ท่านมีโอกาสนในการกล้า แสดงออกมากน้อยในระดับใด	รัฐบาล	176	-.080	.936
	เอกชน	76		
4) ท่านมักจะกล้าสอบถามอาจารย์ เวลาสงสัยในชั้นเรียน	รัฐบาล	176	-2.457	.015*
	เอกชน	76		
ภาพรวม	รัฐบาล	176	-2.425	.016*
	เอกชน	76		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามประเภทของโรงเรียนมัธยม พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน ด้านความชอบในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน, ความกล้าในการสอบถามอาจารย์ในชั้นเรียน และความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนโดยรวมแตกต่างกัน โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.010 0.015 และ 0.016 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ดังนี้

1) นักศึกษาที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาล มีความชอบในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่จบจากโรงเรียนเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) นักศึกษาที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลกล้าสอบถามอาจารย์ในชั้นเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่จบจากโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) นักศึกษาที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาล มีความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนโดยรวมน้อยกว่านักศึกษาที่จบจากโรงเรียนเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน ด้านความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน, ด้านการมีโอกาสแสดงออกหน้าชั้นเรียน มีค่า Sig เท่ากับ 0.093 และ 0.936 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือนักศึกษาที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและเอกชน มีความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนและการมี โอกาสแสดงออกหน้าชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรแตกต่างกันมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนแตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามหลักสูตรที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (t-test)

ความกล้าแสดงออก	หลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	n	t-value	Sig
1) ท่านมีความกล้าในการกล้าแสดงออกในระดับใด	ภาษาไทย	228	-8.838	.000*
	นานาชาติ	24		
2) ถ้ามีการนำเสนองานหน้าห้อง ท่านมีความชอบในระดับใด	ภาษาไทย	228	-4.525	.000*
	นานาชาติ	24		
3) ท่านมีโอกาสในการกล้าแสดงออกมากน้อยในระดับใด	ภาษาไทย	228	-5.002	.000*
	นานาชาติ	24		
4) ท่านมักจะกล้าสอบถามอาจารย์เวลาสงสัยในชั้นเรียน	ภาษาไทย	228	-6.057	.000*
	นานาชาติ	24		
ภาพรวม	ภาษาไทย	228	-8.991	.000*
	นานาชาติ	24		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามหลักสูตรที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติ มีความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน, ความชอบในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน, โอกาสในการกล้าแสดงออก, ความกล้าสอบถามอาจารย์ในชั้นเรียน และความกล้าแสดงออกโดยรวม แตกต่างกัน โดยทั้งหมดมีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ดังนี้

1) นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรภาษาไทย มีความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรภาษาไทย มีความชอบในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรภาษาไทย มีโอกาสในการแสดงออกหน้าชั้นเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรภาษาไทย มีความกล้าในการสอบถามอาจารย์ในชั้นเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรภาษาไทย มีความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนโดยรวมน้อยกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาหลักสูตรนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีรายได้แตกต่างกันมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนแตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีรายได้แตกต่างกันมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีรายได้แตกต่างกันมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามรายได้ของนักศึกษา (F-test)

ความกล้าแสดงออก	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	F	Sig
1) ท่านมีความกล้าในการกล้าแสดงออกในระดับใด	ต่ำกว่า 5,000	2	7.829	.000*
	5,001-10,000	4		
	10,001-20,000	120		
	20,001-30,000	116		
	30,001-40,000	9		
	40,001-50,000	1		
2) ถ้ามีการนำเสนองานหน้าห้องท่านมีความชอบในระดับใด	ต่ำกว่า 5,000	2	3.952	.002*
	5,001-10,000	4		
	10,001-20,000	120		
	20,001-30,000	116		
	30,001-40,000	9		
	40,001-50,000	1		
3) ท่านมีโอกาสในการกล้าแสดงออกมากน้อยในระดับใด	ต่ำกว่า 5,000	2	7.676	.000*
	5,001-10,000	4		
	10,001-20,000	120		
	20,001-30,000	116		
	30,001-40,000	9		
	40,001-50,000	1		
4) ท่านมักจะกล้าสอบถามอาจารย์เวลาสงสัยในชั้นเรียน	ต่ำกว่า 5,000	2	6.958	.000*
	5,001-10,000	4		
	10,001-20,000	120		
	20,001-30,000	116		
	30,001-40,000	9		
	40,001-50,000	1		

ความกล้าแสดงออก	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	F	Sig
ภาพรวม	ต่ำกว่า 5,000	2	10.784	.000*
	5,001-10,000	4		
	10,001-20,000	120		
	20,001-30,000	116		
	30,001-40,000	9		
	40,001-50,000	1		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามจำแนกตามรายได้ของนักศึกษา พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน, ความชอบในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน, โอกาสในการกล้าแสดงออก, ความกล้าสอบถามอาจารย์ในชั้นเรียน และความกล้าแสดงออกโดยรวม แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.000, 0.002, 0.000, 0.000 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน, ความชอบในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน, โอกาสในการกล้าแสดงออก, ความกล้าสอบถามอาจารย์ในชั้นเรียน และความกล้าแสดงออกโดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0

สมมติฐานที่ 1.5 นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีระดับการศึกษา(ปัจจุบัน) แตกต่างกันมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนแตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีระดับการศึกษา(ปัจจุบัน) แตกต่างกันมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีระดับการศึกษา(ปัจจุบัน) แตกต่างกันมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามระดับการศึกษา (ปัจจุบัน) (F-test)

ความกล้าแสดงออก	ระดับการศึกษา	N	F	Sig
1) ท่านมีความกล้าในการกล้าแสดงออกในระดับใด	ปริญญาตรี	221	85.739	.000*
	ปริญญาโท	30		
	ปริญญาเอก	1		
2) ถ้ามีการนำเสนองานหน้าห้องท่านมีความชอบในระดับใด	ปริญญาตรี	221	37.004	.000*
	ปริญญาโท	30		
	ปริญญาเอก	1		
3) ท่านมีโอกาสในการกล้าแสดงออกมากน้อยในระดับใด	ปริญญาตรี	221	46.579	.000*
	ปริญญาโท	30		
	ปริญญาเอก	1		
4) ท่านมักจะกล้าสอบถามอาจารย์เวลาสงสัยในชั้นเรียน	ปริญญาตรี	221	48.205	.000*
	ปริญญาโท	30		
	ปริญญาเอก	1		
ภาพรวม	ปริญญาตรี	221	124.045	.000*
	ปริญญาโท	30		
	ปริญญาเอก	1		

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันกับระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามจำแนกตามระดับการศึกษา (ปัจจุบัน) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีระดับการศึกษา (ปัจจุบัน) แตกต่างกันมีความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน, ความชอบในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน, โอกาสในการกล้าแสดงออก, ความกล้าสอบถามอาจารย์ในชั้นเรียน และความกล้าแสดงออกโดยรวม แตกต่างกัน โดยทั้งหมดมีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามที่มีระดับการศึกษา (ปัจจุบัน) แตกต่างกันมีความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน, ความชอบในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน, โอกาสในการกล้าแสดงออก, ความกล้าสอบถามอาจารย์ในชั้นเรียน และความกล้าแสดงออกโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยภายในด้านสภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ เนื้อหาที่เตรียม ความประหม่า และ การชอบเก็บตัว มีอิทธิพลต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

H_0 : ปัจจัยภายในด้านสภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ เนื้อหาที่เตรียม ความประหม่า และ การชอบเก็บตัว ไม่มีอิทธิพลต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

H_a : ปัจจัยภายในด้านสภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ เนื้อหาที่เตรียม ความประหม่า และ การชอบเก็บตัว มีอิทธิพลต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ตารางที่ 4.16 การทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยระหว่างปัจจัยภายในกับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจัยภายใน	ความกล้าแสดงออก				
	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	5.896	0.13		45.35	0.000*
1) สภาพทางด้านร่างกายที่ไม่สมบูรณ์มีผลต่อการกล้าแสดงออก	-0.122	0.038	-0.145	-3.174	0.002*
2) เนื้อหาที่ยากเตรียมตัวมาไม่ดีมีผลต่อการกล้าแสดงออก	-0.149	0.037	-0.185	-4.044	0.000*
3) สภาพทางด้านจิตใจที่ไม่พร้อมมีผลต่อการกล้าแสดงออก	-0.151	0.039	-0.167	-3.906	0.000*
4) คุณมักจะตื่นเต้น ประหม่า เงินอายุ ทุกครั้งที่ present	-0.189	0.035	-0.221	-5.444	0.000*
5) คุณเป็นคนชอบเก็บตัวเวลาเป็นจุดสนใจเลยลำบากใจ	-0.306	0.038	-0.379	-8.034	0.000*
$R^2 = 0.761$ SEE=0.455 F = 156.474 *					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว ร่วมกัน อธิบายความผันแปรของแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยพบว่า ปัจจัยภายในที่มี อิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม คือ สภาพทางด้านร่างกายที่ไม่ สมบูรณ์มีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.145$) เนื้อหาที่ยากเตรียมตัวมาไม่ดีมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.185$) สภาพทางด้านจิตใจที่ไม่พร้อมมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.167$) คุณมักจะตื่นเต้น ประหม่า เชนอาย ทุกครั้งที่นำเสนอ t ($\beta = -5.444$) คุณเป็นคนชอบเก็บตัวเวลาเป็นจุดสนใจเลยลำบากใจ ($\beta = -0.167$) โดยมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายการเปลี่ยนแปลงซึ่งอยู่ใน รูปแบบสมการดังนี้

$$Y = 5.896 \text{ (สภาพทางด้านร่างกายที่ไม่สมบูรณ์มีผลต่อการกล้าแสดงออก)} - 0.185$$

(เนื้อหาที่ยากเตรียมตัวมาไม่ดีมีผลต่อการกล้าแสดงออก) -5.444 (คุณมักจะตื่นเต้น ประหม่า เชนอาย ทุกครั้งที่ นำเสนอ) $- 0.167$ (คุณเป็นคนชอบเก็บตัวเวลาเป็นจุดสนใจเลยลำบากใจ) ซึ่งอธิบายได้ว่า ปัจจัยภายในมี อิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่ร้อยละ 76.1

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยภายนอกด้านจำนวนคนในชั้นเรียน, สถานที่ใหม่, เทคโนโลยีที่ไม่ถนัด, ความสนิทกับเพื่อน, ความกลัวอาจารย์ตำหนิมีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

H_0 : ปัจจัยภายนอกด้านจำนวนคนในชั้นเรียน, สถานที่ใหม่, เทคโนโลยีที่ไม่ถนัด, ความสนิทกับเพื่อน, ความกลัวอาจารย์ตำหนิ ไม่มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

H_a : ปัจจัยภายนอกด้านจำนวนคนในชั้นเรียน, สถานที่ใหม่, เทคโนโลยีที่ไม่ถนัด, ความสนิทกับเพื่อน, ความกลัวอาจารย์ตำหนิ มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ตารางที่ 4.17 การทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยระหว่างปัจจัยภายนอกกับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจัยภายนอก	ความกล้าแสดงออก				
	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	5.808	0.131		44.37	0.000*
1) จำนวนคนในชั้นเรียนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก	-0.281	0.042	-0.344	-6.69	0.000*
2) สถานที่ใหม่และใหญ่โตมีผลต่อการกล้าแสดงออก	-0.249	0.035	-0.313	-7.095	0.000*
3) เทคโนโลยีที่ท่านไม่ถนัดมีผลต่อการนำเสนอและการกล้าแสดงออก	-0.109	0.042	-0.127	-2.584	0.010*
4) ความสนิทกับเพื่อนในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก	-0.087	0.035	-0.107	-2.499	0.013*
5) คุณกลัวอาจารย์จะตำหนิทำให้อายต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน	-0.142	0.039	-0.172	-3.606	0.000*
$R^2 = 0.738$ SEE=0.476 F = 138.840 *					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว ร่วมกันอธิบายความผันแปรของแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยพบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม คือจำนวนคนในชั้นเรียนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.344$) สถานที่ใหม่และใหญ่โตมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.313$) เทคโนโลยีที่ท่านไม่ถนัดมีผลต่อการนำเสนอและการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.127$) ความสนิทกับเพื่อนในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.107$) คุณกลัวอาจารย์จะตำหนิทำให้อายต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน ($\beta = -0.172$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายการเปลี่ยนแปลงซึ่งอยู่ในรูปแบบสมการดังนี้

$Y = 5.808$ (จำนวนคนในชั้นเรียนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออก) – 0.313 (สถานที่ใหม่และใหญ่โต มีผลต่อการกล้าแสดงออก) – 0.127 (เทคโนโลยีที่ทันสมัยมีผลต่อการนำเสนอและการกล้าแสดงออก) – 0.107 (ความสนิทกับเพื่อนในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก) – 0.172 คุณกลัวอาจารย์จะตำหนิทำให้อับอาย ต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งอธิบายได้ว่า ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่ร้อยละ 73.8

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยสนับสนุนด้านประสบการณ์ในอดีต, การฝึกอบรมบุคลิกภาพ, การฝึกทักษะ, การได้รับโอกาสในการแสดงออก และการแสดงบทบาทสมมุติในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

H_0 : ปัจจัยสนับสนุนด้านประสบการณ์ในอดีต, การฝึกอบรมบุคลิกภาพ, การฝึกทักษะ, การได้รับโอกาสในการแสดงออก และการแสดงบทบาทสมมุติในชั้นเรียนไม่มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

H_a : ปัจจัยสนับสนุนด้านประสบการณ์ในอดีต, การฝึกอบรมบุคลิกภาพ, การฝึกทักษะ, การได้รับโอกาสในการแสดงออก และการแสดงบทบาทสมมุติในชั้นเรียน มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ตารางที่ 4.18 การทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ปัจจัยสนับสนุน	ความกล้าแสดงออก				
	B	Std. Error	Beta	t	Sig
(Constant)	5.618	0.151		37.26	0.000*
1) ประสบการณ์ในอดีตมีผลต่อการกล้าแสดงออก	-0.268	0.043	-0.329	-6.237	0.000*
2) การฝึกอบรมบุคลิกภาพมีผลต่อการกล้าแสดงออก	-0.144	0.039	-0.178	-3.645	0.000*
3) การฝึกฝนทักษะบ่อยๆมีผลต่อการกล้าแสดงออก	-0.056	0.047	-0.065	-1.21	0.227
4) การได้รับโอกาสในการแสดงออกมีผลทางการกล้าแสดงออก	-0.15	0.045	-0.178	-3.363	0.001*
5) การทำบทบาทสมมุติในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก	-0.21	0.04	-0.263	-5.307	0.000*
$R^2 = 0.695$ SEE=543 F = 95.175 *					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว ร่วมกันอธิบายความผันแปรของแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามโดยพบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม คือ ประสบการณ์ในอดีตมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.329$) การฝึกอบรมบุคลิกภาพมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.178$) การได้รับโอกาสในการแสดงออกมีผลทางการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.178$) การทำบทบาทสมมุติในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก ($\beta = -0.263$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายการเปลี่ยนแปลงซึ่งอยู่ในรูปแบบสมการดังนี้

$Y = 5.618$ (ประสบการณ์ในอดีตมีผลต่อการกล้าแสดงออก) $- 0.178$ (การฝึกอบรมบุคลิกภาพมีผลต่อการกล้าแสดงออก) $- 0.178$ (การได้รับโอกาสในการแสดงออกมีผลทางการกล้าแสดงออก) $-$

0.263 (การทำบทบาทสมมุติในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออก) ซึ่งอธิบายได้ว่า ปัจจัยสนับสนุน มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ที่ร้อยละ 69.5

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาแตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยภายในด้านสภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ เนื้อหาที่เตรียม ความประหม่า และการชอบเก็บตัว มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยภายนอกด้านจำนวนคนในชั้นเรียน สถานที่ใหม่ เทคโนโลยีที่ไม่ถนัด ความสนิทกับเพื่อน ความกลัวอาจารย์ตำหนิมีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยสนับสนุนด้านประสบการณ์ในอดีต การฝึกอบรมบุคลิกภาพ การได้รับโอกาสในการแสดงออก และการแสดงบทบาทสมมุติในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ยอมรับสมมติฐาน

แต่การฝึกฝนทักษะเพียงปัจจัยเดียวที่ไม่มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน ไม่ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม สามารถสรุปและอภิปรายผล ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้
- 5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 55.56 อายุเฉลี่ย 22.95 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 69.84 หลักสูตรการศึกษาที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 90.48 รายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001-20,000 คิดเป็นร้อยละ 47.62 ระดับการศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่เรียนในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 87.70

5.1.2 ระดับความกล้าแสดงออก

ระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยพบว่า นักศึกษา มีความชอบในการนำเสนองานหน้าห้องมากที่สุด แต่ นักศึกษากลับเห็นว่าตนเองมีความกล้าในการกล้าแสดงออกน้อยที่สุด

5.1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษา

5.1.3.1 ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า หัวข้อ เนื้อหาที่ยาก การเตรียมตัวมาไม่ดีมีผลต่อการกล้าแสดงออกมากที่สุดและหัวข้อสภาพทางด้านจิตใจที่ไม่พร้อมมีผลต่อการกล้าแสดงออก และคุณมักจะตื่นเต้น ประหม่า เงินอายุ ทุกครั้งที่นำเสนอมีผลต่อการกล้าแสดงออกน้อยที่สุด

5.1.3.2 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า หัวข้อ จำนวนคนในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออกมากที่สุด และ หัวข้อ เทคโนโลยีที่ทันสมัยไม่ถนัดมีผลต่อการนำเสนอและการกล้าแสดงออก มีผลต่อการกล้าแสดงออกน้อยที่สุด

5.1.3.3 ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า หัวข้อประสบการณ์ในอดีตมีผลต่อการกล้าแสดงออกมากที่สุด และ หัวข้อการทำบทบาทสมมุติในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออกน้อยที่สุด

5.1.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาแตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยภายในด้านสภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ เนื้อหาที่เตรียม ความประหม่า และการชอบเก็บตัว มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยภายนอกด้านจำนวนคนในชั้นเรียน, สถานที่ใหม่, เทคโนโลยีที่ไม่ถนัด, ความสนิทกับเพื่อน, ความกลัวอาจารย์ตำหนิมีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยสนับสนุนด้านประสบการณ์ในอดีต, การฝึกอบรมบุคลิกภาพ, การฝึกทักษะ, การได้รับโอกาสในการแสดงออก และการแสดงบทบาทสมมุติในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ยอมรับสมมติฐาน

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

5.2.1 ระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

จากผลการศึกษา ระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยพบว่า นักศึกษา มีความชอบในการนำเสนองานหน้าห้องมากที่สุดแต่นักศึกษากลับเห็นว่าตนเองมีความกล้าในการกล้าแสดงออกน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่าสอดคล้องกับการศึกษาของ ธนน ลากธนวิรุฬห์ (2562) ที่ศึกษาเรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยวิธีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนในรายวิชาการขายตรงของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ

ที่พบว่า ก่อนที่จะมีการใช้เทคนิคการสอนแบบการนำเสนอหน้าชั้นเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออก เฉลี่ยอยู่ที่ 2.15 อยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง คล้ายคลึงกับการศึกษาของ กฤตภัค ใจกล้า (2561) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย= 3.39)

5.2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

5.2.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 55.56 อายุเฉลี่ย 22.95 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 69.84 หลักสูตรการศึกษาที่จบจาก โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 90.48 รายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001-20,000 คิดเป็นร้อยละ 47.62 ระดับการศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่เรียนในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 87.70 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม โดยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสยามเพศชายและเพศหญิงมีระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน, ด้านโอกาสในการกล้าแสดงออก และความกล้าแสดงออกโดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ กฤตภัค ใจกล้า (2561) พบว่า พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ คัมภีร์ภาพวงสำรวยและคณะ (2561) พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความรู้สึกไม่มั่นใจตนเองเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษและความรู้สึกอึดอัดเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าเพื่อนๆแตกต่างกัน

5.2.2.2 ปัจจัยภายใน

จากผลการศึกษาปัจจัยภายใน ที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ สภาพทางด้านร่างกายที่ไม่สมบูรณ์ เนื้อหาที่ยากเตรียมตัวมาไม่ดี สภาพทางด้านจิตใจที่ไม่พร้อม ความตื่นเต้น ประหม่า เงินอายุ ทุกครั้งที่นำเสนอ การเป็นคนชอบเก็บตัวเวลาเป็นจุดสนใจเลยลำบากใจ ผู้วิจัยเห็นว่า สภาพจิตใจแต่ละบุคคล โดยมีพื้นฐานการถูกปลูกฝังมาแต่เยาว์วัย บางคนอาจเคยกล้าแสดงออกแต่ถูกปิดกั้นจนทำให้ปัจจุบันไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก

หรือการเงินอายุหากในชั้นเรียนจนไม่กล้าที่จะทำ ซึ่งหากปัญหาที่กล่าวมาได้รับการแก้ไขโดยการจัดทำบทบาทสมมุติตั้งแต่เยาว์วัย หรือเริ่มต้นใหม่ในชั้นมหาวิทยาลัยก็จะเกิดการคุ้นชินกัน ไม่เงินอาย กล้าพูด กล้าคิด กล้าทำ

5.2.2.3 ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า หัวข้อ จำนวนคนในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออกมากที่สุด และหัวข้อเทคโนโลยีที่ท่านไม่ถนัดมีผลต่อการนำเสนอและการกล้าแสดงออก มีผลต่อการกล้าแสดงออกน้อยที่สุด และพบว่าปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ จำนวนคนในชั้นเรียน สถานที่ใหม่ เทคโนโลยีที่ไม่ถนัด ความสนิทกับเพื่อนในชั้นเรียน กลัวอาจารย์จะตำหนิทำให้อับอายต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน ผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจัยภายนอก อาทิ การสบตา ไม่สบตา การวางมือ หลบสายตา พูดเบาไม่ชัดเจน บุคลิกเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ดังนั้นหากได้รับมอบหมายงานแล้วเกิดอาการเหล่านี้อาจทำให้คะแนนออกมาได้ไม่ดี ไม่กล้าแสดงออก ทำให้การนำเสนองานติดขัดไปคะแนนก็ออกมาได้ไม่ดี ดังนั้น หากมีการศึกษาทักษะการพูดทักษะพฤติกรรมเพิ่มขึ้นก็จะทำให้มีความกล้ามากขึ้น

5.2.2.3 ปัจจัยสนับสนุน

ปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อการกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม ภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า หัวข้อประสบการณ์ในอดีตมีผลต่อการกล้าแสดงออกมากที่สุด และหัวข้อการทำบทบาทสมมุติในชั้นเรียนมีผลต่อการกล้าแสดงออกน้อยที่สุด และพบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่มีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ประสบการณ์ในอดีต การฝึกอบรม บุคลิกภาพ การได้รับโอกาสในการแสดงออก และการทำบทบาทสมมุติในชั้นเรียน

ปัจจัยทั้งสามด้านมีอิทธิพลต่อความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีทิศทางเชิงลบ นั่นหมายถึง หากปัจจัยทั้งสามมีมากขึ้น ความกล้าแสดงออกจะน้อยลง หากปัจจัยทั้งสามที่มากกระทบมีน้อยลง ความกล้าแสดงออกจะมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของพัชสุดา กัลป์ยาณวุฒิ (2558) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ระดับ ปวช. และ ระดับปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ คือปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ปัจจัยด้านครูและปัจจัยด้านผู้เรียน ตามลำดับ ซึ่งเป็นปัจจัยปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยสนับสนุน ตามลำดับ

5.2.3 แนวทางในการพัฒนาการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

จากผลการศึกษา ระดับความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ที่พบว่า นักศึกษา มีความชื่นชอบในการนำเสนองานหน้าห้องมากที่สุด แต่ นักศึกษากลับเห็นว่าตนเองมีความกล้าในการกล้าแสดงออกน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความสนใจในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน แต่อาจไม่มีความมั่นใจในตนเอง ซึ่ง ส่งผลต่อการกล้าแสดงออก ผู้บริหารการศึกษาหรือครูที่ปรึกษา หรือครูประจำรายวิชา ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการนำเสนอหน้าชั้นเรียนให้กับนักศึกษา โดยบรรยากาศเป็นกันเอง ผ่อนคลาย และให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการคัดเลือกหัวข้อ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาในการเตรียมตัวที่เหมาะสม เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเตรียมองค์ความรู้ ฝึกซ้อม เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ตนเอง ในการกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

1. ควรพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความมั่นใจและความกล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามให้มากขึ้น
2. ควรลดกลุ่มการทำกิจกรรมด้วยการลดนักศึกษาที่จบระดับมัธยมที่แตกต่างกัน เช่น นักศึกษาที่จบโรงเรียนเอกชนทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับนักศึกษาที่จบโรงเรียนรัฐบาล เพื่อฝึกความกล้าแสดงออกของนักศึกษา
3. นักศึกษาควรหมั่นฝึกฝน และเพิ่มความมั่นใจในการนำเสนอหน้าชั้นเรียนด้วยการเตรียมความพร้อม เตรียมตัว เตรียมข้อมูล และฝึกซ้อมเป็นประจำเพื่อสร้างความมั่นใจและความกล้าแสดงออก
4. อาจารย์ให้โอกาสนักศึกษาถามตอบได้อย่างอิสระในช่วงที่มีการเรียนการสอน
5. ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความมั่นใจและความกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความกล้าแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม
2. ควรเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างหลายๆกลุ่มด้วยการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาในคณะอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย

3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลเฉพาะกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สาขา การตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ทุกระดับการศึกษา ข้อมูลที่ได้จึงเป็นตัวแทนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปีการศึกษา 2563 ทุกระดับการศึกษาเท่านั้น

บรรณานุกรม

- กฤตภัค ใจกล้า. (2561). พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กัมภีรภาพ คงสำรวย และคณะ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน. วารสารวิชาการแสงอีสาน, 15(1).
- จิตรารักษ์ ชีรนรวิชย์. (2556). พฤติกรรมการกล้าแสดงออกในชั้นเรียนอย่างเหมาะสมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชลีวรรณ ปราณิธรรม. (2562). พัฒนาความสามารถในการพูด การแสดงออกโดยใช้บทบาทสมมติ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา, 7(2), 89 -105.
- ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2558). การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. วารสารครุพิบูล มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2(1), 30-36.
- ธีรวรรณ ธีระพงษ์. (2543). ผลของกลุ่มพัฒนาตนและการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธเน้น ศิลและปัญญาต่อสัมพันธภาพการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและผลเนื่องต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรรัชต์ ผืนเชียร. (2561). ทำอย่างไรให้เด็กกล้าแสดงออก. เข้าถึงได้จาก [https://www.truelookpanya.com/education/content/67998/-teaartedu-teaart-teaarttea-](https://www.truelookpanya.com/education/content/67998/-teaartedu-teaart-teaarttea)
- นิโลบล แก้วพวง. (2558). ผลของโปรแกรมปรับพฤติกรรมทางปัญญาเพื่อปรับพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนหาดเจ้าสำราญ จังหวัดเพชรบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชสุดา กัลป์ยานวุฒิ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ระดับปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ. เข้าถึงได้จาก <http://www.payaptechno.ac.th/app/images/payap/research/research1/st005.pdf>

ภัทรวดี ปันติ. (2558). ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้). *วารสารบัณฑิตวิจัย Journal of Graduate Research*, 6(2), 39-46.

ละออ โปธิกรมย์. (2555). พัฒนาการการกล้าแสดงออก. เข้าถึงได้จาก

http://www.rtc.ac.th/www_km/03/0317/032_1-2555.pdf

ศิริรัตน์ สังข์สุข. (2556). การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 2/16 สาขาธุรกิจค้าปลีก ในรายวิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ. (งานวิจัยวิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์). นนทบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นนทบุรี เขต 1.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภายิต. (2553). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาพรรณ ศรีสุข. (2563). เกิดปัญหาอะไรบ้าง เมื่อลูกไม่กล้าเข้าสังคม. เข้าถึงได้จาก

<https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/80834/-blog-parpres-par>

หิรัญญา กุลบุตร. (2561). *ศึกษารายกรณี: กรณีนักเรียนที่มีพฤติกรรมขี้อาย ไม่กล้าแสดงออกและหาแนวทางในการดำเนินการช่วยเหลือ*. เข้าถึงได้จาก

http://pkn.ac.th/workteacher-detail_7718

Alberti, R. E., & Emmons, M. L. (1982). *Your perfect right: a guide to assertive living*. SI: Impact Publishers.

Supreeya Kaiwong. (2012). *ทำไมเด็กไทยถึงไม่ค่อยกล้าแสดงออก*. เข้าถึงได้จาก

<https://www.gotoknow.org/posts/254467>

Wolpe, J. (1982). *The practice of behavior therapy*. SI: Elsevier Science & Technology Books.